

מגדרין י... (ב) ע"י מותם, צמת קנד. ל"ס כלמו נכו פלפלו צפוגים דהכהן י. עלי מוקפות מגדרין י. ד"ס וכל ומומ' כמותם מה: ל"ס ר' יסולא[], ג) [לקמן ג. 7: ב"ק ב.], (ז) ב"ק כ. מ., (ט) [קדושים ית. ע"צ], (ז) [וע"ע מ"ס מוקם מנהות טו. ל"ס הקמפהן].

הגהות הב"ח

ההס הועצת גנות שה נפי צעוסה מעסה הס חמוץ עתהו היהו גולא דלאה מהוי ליה כפלח: הם שלא עשו מעשה יגלו. על זלונן כי סייכי כו': דמו לעדים זוממים שלוקין. עלי כן גרוסה הוא עלי גנות ספטום הכלות מדין הזומה מנין שכן לוין ולקמיה פlein תיפוק ליה מלה מענה: משום דהצדיק את הצדיק בו'. בתמיהה לי וכגדיקו וברציעו צדינין קהמר ובדיק ולשע צבעלי דינין ומה לי וכגדיקו לדיק**ו** בו' ליכטוב כי יש לה ריב בין חנוך ונגزو הילם שפט יופטום ושיה הס נן הכות**ו** מה וזוכלה כלן נדקה לדיק וכי כל מקום סבגדיקו ב"ד حت הזכה יתמיינו הותקן התייעץ יס מלכות דתתך קלה למתן מלכות נעלמה למטה כלמעלה: (ג) תום ד"ה ומם וכו' ק"ו והכי נמי קאמדרין להיל:

תורה אור השלם
א) ואֲשֶׁר יָבֹא אֶת רְעֵהוּ
בִּעיר לְחַטֵּב עַצִּים
וְנִדְחָה יָדו בְּגַזּוֹן לְכָרֶת
הָעֵץ וְנִשְׁלַׁח הַפְּרוֹלִ מִן
הָעֵץ וּמִצָּא אֶת רְעֵהוּ
קַיְמָת הַוָּיָּנוּס אֶל אֶחָת
הַעֲרִים הָאֶלְהָה וְחַיִּים

ב) ועשיתם לו כאשר עמם לעשות לאחיו ובערת הארץ מקרבה;
[דברים יט, יט]

ג) כי יהיה رب בין אנשיהם ונגשו אל חמשפט ומשפטם ויהצדיקו את הצדיק והרשעו את הרשע;
[דברים כה, א]

(ד) והיה אם בן הכהן הרשע והפילו השפט יונחכו לפניו כדי רשותו במספר:

(שמות כ, יג) אִם בְּפֶר יוֹשַׁת עָלָיו)
וְנִתְן פְּדִין נֶפֶשׁוּ בְּכָל
אֲשֶׁר יוֹשַׁת עָלָיו : (שמות כא, ט)

ו) אם ורחה הושם
עליו דמים לו שלם
ישלם אם אין לו גנבר
בגנברתו: [שמות ככ, ב]

ליקותי ר'ש"

זומה הפטוק אין
נסקל. לנו כל שומו
הבראה אמר רוז מנדרין

ז' מוק"ס פה נגון ממעין
זה מהתיו הילג קופג מה
ז' כוכת מה הראע לדקמת
ה' דהעלדים קלי פלי ופי
געצ'ו לרצעיס הלו העדים
זו [שם]. לאו שאין בו
משלמיין על פי עצמן.
ולדו שם נגידת דין וומרו
פ' כל מה ונכל מכפל
הינו נמכר [קידושין יח.].

רומה הפטוקל אינו נסקל. פ"י הקטנולם כשלגנו הין נהרגין דין
שהו דבחו לבלוג ולג' שלגנו דהין נהרגין וקצת טווחה מלה
שהו דמיינר כדהמלין נקמן (ז"ה): שלגו הין נהרגין ועוד מהי
פליר שחייב קלה בחייב למקול ולג' מקל דנטקן
נהרג הנدون: הוא שעשה מעשה בمزיד אינו גולד. הרולוג צעטה
זהו רשות דחאנן דהרטזטן.

מה הסוקל אינו נסכל הבא לסקול ולא סקל אינו דין שלא יסכל אלא מחוורתא בדשנין מעיקרא: מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב גלות כו': מנא hei מי אמר זיל אמר קרא ^א הוא ינוס אל אחת הערים הוא ולא זוממין ר' יוחנן אומר ק"ז ומה הוא שעשה מעשה בمزיד אינו גולה הן שלא עשו מעשה בمزיד אינו דין שלא יגלו והוא ותנתה (והלא דין הוא) הוא שעשה מעשה בمزיד לא ליגלי כי היכי דלא תהיו ליה בפרה הן שלא עשו מעשה בمزיד נמי ליגלו כי היכי דליהו להו כפרה אלא מחוורתא כדר"ל ^ב אמר עלא רמו לעדים זוממין מן התורה מנין רמו לעדים זוממין והא בתיב ^ב ועשיתם לו כאשר זם אלא רמו לעדים זוממין שלוקין מן התורה מנין דכתיב והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע והיה אם בן הכות הרשע ^ג אלא עדים שהרשיעו את הצדיק את הכות הרשע ^א אלא עדים אשר ערכו את הצדיק אותו עדים אחרים ^ה והצדיקו את הצדיק מעיקרא ושווינהו להני רשעים והיה אם בן

הכotta הרשע והtifוק ליה ^ט מלא תענה ^ט משום הדמי לאו שאין בו מעשה
ובכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו ת"ר ד' דברים נאמרו בעדים זוממים
אין נעשין בן גירושה ובן חלוצה ואין גולין לערי מקלט יואין משלמין את
הכופר יואין נמקרים בעבד עברי משום ^ט ר"ע אמרו אף אין משלמין ע"פ
עצמם אין נעשין בן גירושה ובן חלוצה כדאמרן ואין גולין לערי מקלט
בדאמרן ואין משלמין את הכהן קסברי ^ט כופרא כפרא והני לאו בני כפרא
זינעה מאן תנא כופרא כפרא אמר רב חסדא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן
בן ברוקה היא דתניא ^ט ונתן פדיון נפשו ידמי נזק רבוי ישמעאל בנו של ר'
יוחנן בן ברוקה אומר דמי מזיק Mai לאו בהא קא מיפלגי דמר סבר כופרא
מןונה ומר סבר כופרא כפרא אמר רב פפא לא דכולי עלמא כופרא כפרא
זהה בא קא מיפלגי מר סבר יבדניזק שיימין ומר סבר בדמיזק שיימין
טמייהו דרבנן נאמר השתה ^ט למתה ונאמר השתה למעלה מה
להלן בדניזק אף כאן בדניזק ורבוי ישמעאל ונתן פדיון נפשו כתיב ורבנן
אין פדיון נפשו כתיב מיהו כי שיימין בדניזק שיימין ואין נמקרים בעבד
ערבי סבר רב המנוח למיימר ה"מ היכא דעת ליה לדידיה דמיגו דאייהו
לא נודבנ^ט איניה נמי לא מיזדבנו אבל היכא דלית ליה לדידיה ע"ג
דאית להו לדידחו מיזדבנו (אל רבא^ט) ולימרו ליה אי אתה הוה לך מי
זהה מיזדבנת אנן נמי לא מיזדבנין אלא^ט סבר רב המנוח למיימר
ה"מ היכא דעת ליה או לדידיה או לדידחו אבל היכא דלית ליה לא
לדידיה ולא לדידחו מזדבנ^ט אל רבא^ט ונזכר בגנבותו אמר רחמנא
בגנבותו ולא בזמנו: משום ר"ע אמרו וכו': מי טעונה דר"ע קסבר
קנסא הוא וקנס אין משלם ע"פ עצמו אמר רבה תדע שהרי לא עשו מעשה
[ונרגים]^ט ומשלמין אמר רב נחמן תדע שהרי ממון ביד בעליים^ט ומשלמים

מַיִם ג'ינו צלטן זולס הילס: ומר סבר כופרא ממונא. זזאיך גוּפָו צל זה ונתמייכ ליווֹרְצָעַל עַלְמוֹ צחֵיכָה מִיתָה צִילִי צמִיס לְפִיכָךְ יִתְן דְמֵי עַלְמוֹ: בְּדִינְזָק שִׁימְיָינֶן. נְכָלִי הוֵית לְמַפְלָט טֻמְמִיכָה: מַאי טֻמְמִיכָהוּ דְרַבְנָז. דְהַיְלוּ רַ' יִצְמְעָלָן מִמְתָּכָר טֻמְמִיכָה לְיוֹן לְכוּפָלָה כְּפָלָה לְמַעַלָּה. צְנוּגָפָה הַסָּה פָּרָה כְּהַסָּל יִסְתַּחַת עַלְיוֹ צְעַל הַסָּה (אָס): וּנְאָמָר דְשַׁתָּה לְמַטָּה. צְכוּפָל הַסָּמְמָצָלָם דְמֵי וּוֹלְדוֹת צְנוּקוֹ: פְּדִיּוֹן נְפָשָׁו. דְנוּטוֹן הַת הַכּוֹפָל: וּדְבָנָז. הַמְלִי נְךָ הַיִן וְדַלִּי פְּדִיּוֹן נְפָצָו סָוֶה צְוִיָּה נְמוֹזִיק פְּדִיּוֹן נְפָצָו: דְאִית לִיה לְדִידִיה. צִיכָּוּ לְגַנְגָּמָמוֹן לְצָלָס דְמֵי הַגְּנִיכָה הַס נְהַזְּמוֹן וְלְהַס נְהַזְּמִיךְ פְּדִיּוֹן נְפָצָו: תְּדַע. לְקַנְמָת סָוֶה צְהָלִי הַמְעִילִים צְנַפְּצָע נְהַגְּנוּ הַלְּסָס וְלְהַגְּנוּ לְמַלְצִיעַ הַת עַלְמוֹ (צ"ק ד"ה):

חشك שלמה על ר'ח ה) כפלץ"י וככל קאטו סלהצוניס על זה הפי:

ד א מיי' פ"כ מהל' עדות
ס' ט סמג עzin קי':
ה ב מיי' פ"ח מהל'
סינדרין הילכה ג':
ו ג ד מיי' פ"כ מהל'
עדות הילכה ח סמג עzin
קס: סס:
ז ה מיי' פ"י מהל' נקי
ממון הילכה ל סמג עzin
קס: קז:
ח ז מיי' סס פ"ח היל' ה
סמג סס:
ט ח מיי' פ"ח מהל'
עדות הילכה ח סמג
עzin קי טומ"ם קי' לה:

הגהות וציוונים

ה] גי יעב"ץ מזדבן
(גליון): צ] מהר"ם מ"ז
(גליון): ג] מהר"ם הבי
איתמר (גליון):
ל] הוסיף מהרש"א
מרש"י (דק"ס).
ובראשונים "זונרגין"
בלבד ול"ג "ומשלמים"
(ב"ש): ט] ראשונים
וכתאי בעליך: ו] צ"ל
את הצדיק (כתאי):
ו] יש להוסיף הרשות
זגוי (כתאי): ט] יש
להוסיף על (באה"מ):
ט] צ"ל יסקלו (בארות
הימים): י] רשות
זחיבי אמר לעיל
דעבידין ק"ו בכחה"ג
(גליון) ועיי' מראה כהן
בilk"מ:

רביינו חננאל

ומה הסוקל אינו נסקל
בדקיעיל לא הרגו נהרגין
הרגו אין נהרגין מ') הבא
לסוקול ולא סקלו אינו
דין שלא יסקל. אלא
מחוורתא כדשנין מעיקר
ועשיתם לו ולא לזרען.
מעידנו באיש פלוני
שהחיב גלות ונמצאו
זוממין אין אמרים
יגלה זה תחתיו אלא
локין ארבעים. מנא לן
אמר ריש לקיש דאמר
קרא הוא ינוס הוא ולא
זוממין. ר' יוחנן אמר
ק"ו ומה הוא אם עשה
בمزيد بلا התראה אינו
נהרג ואני גולה הן
שאעפ' שהן בمزيد לא
עשו מעשה אינו דין
שלא יגלו. וודח' היא
הנותנת כלומר מדבריך
ראוי הוא שיגלו כדי
שתהיה להן כפירה מאחר
שלא עשו מעשה אבל
הוא שעשה מעשה במידע
לא תהיה כפירה בגנות.
ונדחו דברי ר' יוחנן
ועמדו דברי ריש לקיש:
אמר עלא רמז לעדים
זוממין שלוקין מן
התורה מנין שנאמר
והצדיקו את הצדיק
והרשיעו את הרשע והיה
אם בן הכות הרשע
משום והצדיקו את
הצדיק והרשיעו את
הרשע ילכה. אלא כגון
דאתו עדים והרשיעו
הצדיק והצדיקו הרשע.
ואתוشهادி אחרני
והצדיקו את הצדיק
دمעיקרא והרשיעו את
הרשע כלומר שוינהו
להנהוشهادיךמאי
רשעים והיה אם בן הכות
הרשע. אבל מלאו דלא
תענה אין לוקין משום
דקהה ליה לאו שאין בו
מעשה: ת"ר ד' דברים
נאמרו בעדים זוממין
אין געשה בן גרושה או
ה' חלונה ובו ולו טלית

בן חלוצה ואין גולין לעיר
משלמין נעל פי עצמן. אין
ואין משלמין כופר מא
פלוני הרג פלוני שמחיב
טעמא אמר רבא דאמר ק
משלמין על פי עצמן.
אמר רבא תדע שהרי
חשק שלמה על ר'ח

